

[Lembourn.]

dannelse, at der skabes friere fagkombinationer på tværs af traditionelle faggrænser og dermed større variationer i afgangseksamenernes faglige indhold, og at der foretages en hurtig udbygning af uddannelsescentre.“

Det er hentet fra det konservative folkepartis program, „70ernes folkeparti“.

Jeg er stadig fuldkommen enig i dette program. Jeg synes, det er et godt program. Det er begyndelsen til en modernisering, en rationalisering og en effektivisering af den videre uddannelse, og det er absolut nødvendigt.

Vi ser i en række lande omkring os denne modernisering foregå med stort held. Vi ser basisuddannelserne opbygges for en række tværfaglige områder, således at man kan forlade studierne med en uddannelse, der er brugbar, eller, hvis man føler sig egnede og har lyst og muligheder, kan fortsætte inden for de forskellige retninger, man gerne vil specialisere sig i, og også her på grund af leddelinger kan komme ud af studiet med en brugbar eksamen på et tidspunkt, hvor man føler det rigtigt.

Det var meningen med eksperimentet. Det var meningen med dette eksperiment, at man herfra så skulle lære at overføre disse erfaringer til andre uddannelsesinstitutioner i håb om, at den danske videreuddannelse kunne komme op på et mere kvalificeret niveau.

Alle, der har talt her i dag, har indrømmet, at det er ikke gået, som vi havde håbet. Der har været mange skuffelser undervejs, og der er grupper, som har forsøgt at sabotere dette eksperiment. Det beklager jeg lige så meget som alle andre, der har udtalt deres beklagelse.

Jeg mener imidlertid, at med den fasthed og bestemtthed og også det mod, som undervisningsministeren har vist her i det sidste døgn eller to, skulle der være håb om, at eksperimentet trods alt alligevel kan lykkes. Det kan kun være et håb, og man må måske sige, at det er meget optimistisk, men der er en mulighed, og den mulighed skal man ikke lade uforsøgt, for hvis man gør det, risikerer man, at alle fornyelsestendenser i andre institutioner bliver stoppet.

Jeg er derfor ganske enig med fru Lone Dybkjær; jeg betragter egentlig også denne

debat i dag som post festum, for det, der er sket med ministerens handling, burde sådan set have fået os alle til at indse, at det ikke var dette tidspunkt, vi skulle diskutere på.

Jeg skal derfor ud fra denne indstilling tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget pålægger undervisningsministeren at sørge for, at RUC føres tilbage til sin oprindelige idé, et eksperiment med det formål at skabe en basisuddannelse og en leddeling af studierne for at modernisere og rationalisere hele den videre uddannelse, går folketinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Johan Nielsen (S):

„Hvad vil Saul blandt profeterne?“ Sådan er der måske nogle af Dem som tænker, når jeg nu i dag blander mig i denne debat. Hvorfor bliver han ikke siddende på sin plads, stille og ydmyg, sådan som han plejer? Når jeg ikke gør det, er det, fordi jeg har et eller to hjertesuk.

For det første har man i Tórshavn et lille basisuniversitet, som er udbygget med RUC som forbillede, og som, så vidt jeg kan skønne, har et vist samarbejde med RUC. I hvert tilfælde håbede man på, så vidt jeg kan skønne, at RUC ville tage nogle af de basisuddannede til deres videreuddannelse på universitetet dér, og skulle der, hvad jeg ikke håber, ske noget med RUC i dag, ja, så vil alle vore planer gå i vasken, og så vil vi færingere være kede af det. Det er den ene grund.

En anden grund er den, at vi lever i Grundtvigs fædreland. Vi lever i et land, som mener, at det har stolte frihedstraditioner. Vi lever i et land, hvor man praler af, at vort demokrati er det bedste i verden. Jeg er bange for, at hvis der sker noget med RUC i dag; vil vi ikke kunne prale sådan længere.

Ja men der bliver ført politik på RUC, bliver der sagt. Som om der ikke altid har været ført politik på de danske universite-